Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 06/07/2022 a les 14:45

Vora el gran riu de la vida de Roger Mas al Grec

«I la pluja es va assecar» és la cançó que va ressonar més a les ments d'un públic que va esperar tres quarts d'hora que amainés per poder gaudir del concert dels 25 anys de Roger Mas al Teatre Grec | Per l'escenari més emblemàtic del festival Grec van desfilar artistes convidats com Pi de la Serra, Maria del Mar Bonet, David Carabén, Núria Graham i Bikimel

Roger Mas al Festival Grec 2022 | Juan Miguel Morales

El gener d'enguany, **Roger Mas** presentava en directe al BarnaSants el seu onzè disc *Totes les flors* (Satélite K, 2021). Sis mesos després, ha obert a Barcelona la programació musical del festival Grec 2022. La capacitat de convocatòria del solsoní queda ben palesa per a la seva cançó d'autor, però el que no podia saber és el grau de resistència del seu públic, a qui ahir va posar a prova la pluja a Barcelona, que va endarrerir tres quarts d'hora l'inici del concert sense fer moure ni un pam l'obstinació de voler veure una celebració preparada amb molta cura. I la pluja es va assecar i el recital es va poder veure.

Amb la tensió pròpia d'un esdeveniment així -sumada a la generada per les circumstàncies meteorològiques-, l'espectacle de celebració va arrencar amb "Llums de colors" al costat de qui va ser el mestre de **Mas** en els seus inicis musicals: el madrileny, que aleshores vivia a Solsona, **Luis Paniagua**. "Llums de colors" -del debut *Les flors del somni* (Picap, 1997)- va donar pas a dues cançons del disc que va signar amb **Les flors** (formació integrada per Pac Ferrer al baix i

Fermí Garriga a la bateria), un disc amb un dels títols més llargs de la història musical catalana: *En el camí de les serps i els llangardaixos blaus fluorescents cap a la casa de vidre de la senyora dels guants vermells* (Picap, 2001). Tant Ferrer com Garriga van acompanyar el solsoní en l'escenari per commemorar-lo interpretant les joies "Les maragdes" i "Volar".

Va ser el torn, doncs, d'"I la pluja es va assecar", amb una ovació del públic per haver superat les inclemències del temps. Però no només; alhora va ser el moment de recordar **Pau Riba** d'una manera ben especial: sacsejant com un sonall i enlairant una nou que contenia les cendres del cantautor traspassat recentment a Tiana, que havia de cantar -com ja havia fet amb **Mas** i **Sisa**- la cançó citada al disc *dp* (K Industria Cultural, 2003).

Mas va alçar una nou que contenia cendres de Pau Riba en record seu Foto: Juan Miguel Morales

Uns altres còmplices de la nit van ser el **Quartet Brossa**, unes cordes delicades que van acompanyar bona part del recital, començant amb la cançó dedicada a la dona del solsoní, "Michela", que va conèixer fa trenta anys, quan en tenia setze, a Anglaterra ("els meus pares em van enviar per aprendre anglès i vaig acabar aprenent italià", va assegurar sorneguer). En acabar la cançó, **Roger Mas** va anar a abraçar-la al costat de l'escenari.

El disc *Mística domèstica* (K. Indústria Cultural, 2005) va estar representat per l'arranjament original de "L'home i l'elefant" i amb la participació de dos músics d'aquell moment creatiu, Dani Ruiz (baix) i **Oriol Roca** (bateria). Del disc estrella del seu repertori, *Les cançons tel·lúriques* (K. Indústria Cultural, 2008), va recuperar "Preludi" i, amb la suprema tenora de **Jordi Molina** (qui li va fer recordar el seu avi i mestre de saxo Joan Solé, que també tenia una tenora, tot i que ell només va arribar a veure-li el clarinet), "Caminant" i "Plus ultra". Per aquest disc, **Roger Mas** va bromejar amb què va fitxar un bon lletrista, ja que totes aquestes cançons són musicacions de versos de Jacint Verdaguer.

Roger Mas amb la Cobla Sant Jordi al Festival Grec'22 Foto: Juan Miguel Morales

El moment culminant del concert va ser amb "El dolor de la bellesa", tal com diu que **Roger Mas** s'havia imaginat la cançó: amb tota la **Cobla Sant Jordi** i un cor de veus masculines (**Cor Lupulus**) que va donar embranzida per a la segona part del recital.

A la casa d'enlloc (Satélite K, 2010) va aparèixer amb "Les tres germanes" i *Casafont* (Picap, 1999) amb "Cor pur", passada pel filtre del coneixement d'anys i la col·laboració de tants i tants músics. I un dels amics recents de **Roger Mas**, amb qui comparteixen espai radiofònic els diumenges a Catalunya Ràdio en el programa de Roger Escapa, és en **David Carabén**. Amb el cantant de **Mishima** van interpretar "El calavera", a la manera de **Johnny Cash** i **Kenny Rogers**.

Roger Mas amb David Carabén a l'escenari del teatre Grec Foto: Juan Miguel Morales

L'experiment de fer "Ella té un cel als ulls", del disc *Irredempt* (Satélite K, 2015), amb una formació de pop-rock bàsica i guitarrera va distorsionar la solemnitat que havia aconseguit oblidar la pluja. Alhora, pero, va donar aire perquè entrés, amb tota la seva importància, una altra cançó del disc de veu i guitarra de **Mas**: la imprescindible "El rei dels verns", on el músic fa les veus de dos personatges diferents en una mateixa cançó.

Núria Graham fa duet amb Roger Mas per cantar Foto: Juan Miguel Morales

El moment de fer duet amb veus femenines va arrencar alhora que la formació actual (integrada pel pianista **Xavier Guitó**, el contrabaixista **Arcadi Marcet** i la multiinstrumentista **Míriam Encinas** al dilruba, viola, flautes i percussions) i el disc Parnàs (Satélite K, 2018). "Jordi" va ser filada amb la veu de **Núria Graham**, de qui **Mas** va dir que feia por (se suposa que pel potencial que té l'artista vigatana), amb el quartet fix i amb el **Quartet Brossa**.

En l'"Al·leluia" amb **Bikimel** va ser el moment en què **Roger Mas** va recordar el disc *Farrera* (Temps Record, 2013) d'ella, cuinat en aquest lloc del Pirineu que disposa d'un Centre d'Art i Natura on, igual que ella havia fet feia una dècada, també **Mas** va anar a raure per acabar de crear les lletres de l'últim disc *Totes les flors.* "Al·leluia" la va empeltar amb "Capfoguer" -del disc de poetes musicats, *Parnàs*- on va ballar la ballarina Anna Rubio, que no es va poder lluir a l'escenari pel mullader, i va haver d'improvisar una coreografia a les escales de la platea del teatre Grec.

Bikimel una de les convidades per Mas en el concert dels seus 25 anys de carrera Foto: Juan Miguel Morales

La cançó que dona títol a l'últim disc de **Roger Mas**, "Totes les flors", es va reservar perquè la cantés **Maria del Mar Bonet**. La mallorquina va recordar que havia escoltat a **Mas** abans, però que va ser amb les tel·lúriques quan se'n va enamorar definitivament. Seguidament, **Mas** va interpretar "Tu vols àngels xisclant", de la qual va dir que és la lletra millor relligada de l'últim disc a Farrera, i sens dubte un malabarisme de sentir i sentits en una sola cançó.

El moment de distensió va venir amb la rumba "Amb la polla i l'ou" dedicada a Carme Ruscalleda, present entre el públic -com altres celebritats, com els actors Joel Joan i Sílvia Bel-. L'últim convidat va ser **Pi de la Serra** interpretant "Si us blau", on van recordar el guitarrista **Amadeu Casas** (a qui també s'havia citat en el solo d'"El calavera") ja que l'amistat entre els tres va ser allargada per moltes tardes de dimarts compartides a casa de **Pi de la Serra** de la Plaça Sant Jaume.

Roger Mas toca un cop més amb el seu amic i degà de la cançó, Pi de la Serra Foto: Juan Miguel Morales

Brasil va tenir una presència a la carrera de **Roger Mas** i un dels resultats va ser una cançó esplèndida com "Sota el pau ferro". Al Grec va interpretar aquesta 'geografia del dolor' que se'n va per les branques d'un arbre en forma fractal de col romanesca. I per anar apaivagant l'adrenalina de tota una nit plena d'emocions, res millor que la calmada "Sota una fina capa de cendra" als bisos i la foto final de família, segurament amb el sentiment que versa Verdaguer i **Mas** recull a "Caminant": '*Mig segle fa que pel món vaig, camina que camina, per escabrós viarany vora el gran riu de la vida*...'. Que sigui, doncs, un camina que caminaràs i celebri molts anys més fent discos i concerts.

Roger Mas al Festival Grec'22 amb tots els seus convidats en la celebració dels 25 anys Foto: Juan Miguel Morales